

Selda Gürsu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alabora

Düşüyorum ve gevşiyor dünyalık bağlarım
İnanılanın aksine
Yalandan süngülerle yenilmeyeceğim yalanını atmayacağım
Bir daha düşeceğim, açılacağım iyice, yırtacağım benliğimi biliyorum
Göğe havalanacağım
Ve duyacağım
Olmayan figanları
Sevilmemek ayrı zahmetsizlik
Oluşun ne ifade ediyorsa olmayışın da o
O sebepten bir ölüm, bir veda değil bu
Çünkü sevgilim
Hiç olan ölemez
Bana ruhum bile ait değildi
O artık hiç olmadığı kadar özgür ve mutlu
Tıpkı senin gibi
Tıpkı benim gibi
Hiç olmayan değil o!

Selda Gürsu

Bağ

Baharım, bağrım, yorgun düşüm
Bak baharın sonu geldi ve düştüm
Harikulade ahvalli güz bıraktım geride
Naralar sayıp döktüm yollara
Yollar çıkmaz, gök tıknaz, hayır, izler nerede?
Kayıp eşya bürosunda kaldı gerisingeri kafalı titrek yürek
Koşar adımlarla uzaklaştı sevda, emek
Bana şimdi bir ünlem, bir bağlaç, bir de kürek gerek!

Selda Gürsu

Biliyor musun

Bir dűş grdűk
Aymazlığın dahi unutturamadığı
Senden, derin vaveylalarından ziyade
Kuytulardan bihaber
Sessiz ve köhnemiř
Siđ gelgitlerin sahiplendiđi dűřler
Yollar...
Onlar köřelerine çekilmiřti
Ųzerlerinden geçtik sessizce
Köřelerinde bile rahatsız ettik onları
Ųzerlerine çöreklenen acıyı deřmeye didinirlerken
Seslerini duymadık kendi sesimizi duyurabilmek için
Ve řimdilerde yűređin sesi rűzgara karıřmıř
Rűzgarın sesi nefesle bir olmuř
Nefes eksildikçe rűzgar acıtıyor
Ve nefes eksik
Ve rűzgar kesik
Ve dűřlerin
Artık eskisi gibi değil sevgilim...
Sesinin neřesi bulutlara uçmuř
Oradan da
Bir yola konmuř
Biliyor musun?

Selda Gűrsu

Boğuntu

Yoksunluk...
Çokça yoksunluk
Ruhtan çıkan kavis, yanık duygu kokusu
Bedene zeval verir olmuş
Günbegün değil, yavaş yavaş hiç değil
Cereyanlı zamanın kestirilemez yüzü mü bu?
Tuğla tuğla dizilen şeffaf ağrı
Yamaca koyverilen yaman sızı
Her gün bendimi yağmalıyor
Dimiğe yapışmış terk edilmişlikler
Askıya alınan zamanın aşımına karşı
Ne de dimdik duruyor!
Eşkal tanımaz, vurdumduymaz
Koca pişkinliği ile ünlü bizim sefil!
Bak,
İyi bak
Nasıl da camın kenarından sinsin sinsin kahkahalar atıyor!

Selda Gürsu

Çek kurtar

Gökten boşanırcasına yağıyordu ciğerlerimize hasret
İçime çektiğim her duman ayrı külfet!
Hicreti ne zamandı bu ruhun?
Tanrım ne olur beni kendimden azlet!
Gözlerime çöreklenen yalnızlığın hazin gölgesini çek
Çek kurtar beni bana bile yabancılaşan bendimden!
İçimi çevreleyen korkularım beni çürütmeden,
Kokuşmadan
Çek
Çek kurtar beni bana bile yabancılaşan bendimden!
Yarı uyanık uyuduğum uykulardan
bölük pörçük kabuslarımdan
Eksik parçayı hiçbir zaman doğru parçayla birleştiremediğim hayatımdan
Çek
Çek kurtar!

Selda Gürsu

Çırpıntı

Oysa
Oysa ben
Yarım kalmış satırları

Yanmayan,
Hiç yanmayan sokak lambasının iini

Ne de güzel
Doldurduđumu sanmışım

Ben aslında hiç
Hiç yanmamışım
Yangınımđan değilmiş o duman,
uryp gidiyormuřum međer
Ruhuma hiç aldirmeden

Selda Gürsu

Eşme

Ne oturdu
Ne oturdu

İçli orkestranın
Yama acısının görkemsiz duygusu

Belki kış günü
İçi ısıtmayan bir soba

Demlenmekten içi geçmiş
Çay

Beklenmedik misafirin aslında
Aslında
Hiç kapıyı tıklatmayışı

Olmayan gözden
Hazin düşüş

Ne olurdu
Ne olurdu
Yüksüntüden bir gök
Mutluluktan bir süngü verelerdi
yanık matemime

Gül
Koklanmayan
Atılmayan
Ezilmeyen gün belki
Akmayan yaş
Damarda duran kan

Durdururdu belki
Hiç

Hiç olmayanı

Selda Gürsu

Gölge

Sessiz kutlayın, sessiz
görmeyen, bilmeyenlere hürmeten
Sesiniz dönsün fısıltıya,
o duyuyor bak, işte karşında
Bağırmadan, ince ince, usulca
Dökülsün harfler bir yaşlı kulağa
O kulak ki sen sussan da işitir
O halde sessiz sessiz, usulca
Ucu bucağı olmayan nehirde tutunacak bir engel bulamayanlar adına
Serpilen kederimsi uçurumun sokağında
Sessiz sessiz, usulca

Selda Gürsu

İs

Küllüğün dibindeki is gibi

İs gibi

Hayli takatsiz, sessiz ve evsiz

Çaresizlik mi diyorsun sen buna

Bu düpedüz kim kime dum duma

Kimstesiz diye kimliksiz değiliz ya!

İşte burada

Kimstesizin kimi

Kimstesizin biri

Kimstesizin yırtık kimliği

Öyle ucundan tutma,

Kimstesiziz dedik ya, kimliğimde işi ne bitin yeniğin

Selda Gürsu

İz

Biz kimiz,
Alnımız kan!
Biz kimiz,
Görüngeler hep al!
Biz kimiz,
Kimde bizim içimiz?
Yanan içimiz değilse
İçimiz ruhumuza eğilmezse
Yaşattığımız kim,
Kimiz biz?

Bir iz, sürür kendini yokuşa
Bir yokuş, akar dere ağzına
Bir dere, siper olur bir yalnız
O halde kim kimi koruyor,
kimiz biz?

Eser olur rüzgar tınısız,
tınılar kayıp, tınılar ıssız
Hangi gerçeklik bu yavan
Söyle bana karanlığın ardındaki kasvet
Kimiz biz?

Nerede asılı bizim kimliklerimiz!

Selda Gürsu

Kalabalık

Uslanmaz bugünler
Çarpıklığın öyküsü bu
İki zıt kutup nasıl birbirini çekmez
Hangi yerçekimi bize yetmez
Hangi tutsaklık bu denli güç ve gülünç
Akacak neşe varsa damarda
Gözler körpe bir buruklukla
Neden ana bakar da ona bakmaz
Ellerin nasıl da yıldızları toplamış
Güneş bana kaldı yine
İşte yine yanacağız
Ateşim bol
İçimde gezerken hasretin kol
Yanarken bile kaybetmezken kendimi
Parlarken nasıl da unuttun tanımadığın bendimi
Oysa hani zıt kutuptuk
Hangi kitapta yazar bu ikilem
Nerede benim kalbim?

Selda Gürsu

Kısas

On dört satırlık bir veda
Vedaların olmayanı makbul oysa
Satır aralarında verilen her nefes
Eşittir boyunca bir kafes

Selda Gürsu

Kim

Ben aslında bir harabeden
Aldım ve verdim sana neşe
Oysa sen sana verilenler hep el değmemiş sanırsın
Bir şeyler bir şeylere değmeyince güzel olur mu hiç?
Yürek sana eğilmiyse neden, temizliğinden, paklığından mı?
Çarpışıklığından elbet dolaşıklığından, kusurundan, deliliğinden
Yoksa kim ister çamur değmemiş taşı?

Selda Gürsu

Senli bir son

İçimin keşmekeşliğinde boğulmak
Ve ansızın yeniden doğmak
Ama doğum sancılı
Ama ölüm acı
Ama yol çıkmaz
Ama insan fani sevgilim
Çocuklar gibi sonunu düşünmeden
Büyük bir heyecan ve merakla
Sana kavuşma arzusunun korladığı ateşle
Yana yana
Bir derenin aksine yudum yudum
İçli içli bıraktım kendimi
Ve ruh bedenden soyunup yaktı bendimi
Ama huzurlu ama huzursuz naralarla
Baharın sonunda
Ayın onunda
Senin kolunda
Yinelenen duygularla
Seninle
Senli bir sonda!

Selda Gürsu

Sırçadan ve candan

Kırışık silüetler kara gölgemi seyre dalmış
Yalnızlık kokuyor bütün aynalar
Sokakların tümü bana, kokuşmuş benliğime çıkıyor
Kendi kendimin içine, derinine gömülüyorum
Başbozuk naralarımaya yanıt arayarak
Yavaş yavaş, belli belirsiz kimsesizlikle ölüyorum
Çatısı uçuyor ruhların
Ve siliniyor tüm ayak izleri
Kaldırımlar coşkulu
Hava matem koktuğu kadar zafer de kokuyor
Evren ikiye bölünmüş
Boşlukta ben, ben ve yine ben
Boşluklar doluyor
Cansızlık havliyle, takatsizliğin en saf haliyle
yine boşluğa düşüyorum
Ben, ben ve yine ben

Selda Gürsu

Sızgı

Görkemsiz karanlık
Salonun kapısından
İçli içli, belki de kaskatı uzanan loş ışığın altından süzülürken kuğu gibi
El veren hayal değil, ruhu çekip koparan bir fırtına mı demeli
Lakırdısıyla tüm gözleri değil, tüm gerçekliği değil, tüm oksijeni boğazına çekip de
Solunacak hayat bırakmayan,
Solgun benizli, evreni deşen boğuntu mu yoksa
Günleri kovalamazken, ümidimi yitirmezken, yağmur içimdeki gümbürtüleri dışarıya
çıkarmazken
Nereden geldin de boşluğumun üzerine
Namert ağırlığıyla çöktün
Çöken ağırlık olsun varsın
Gömülen hatırsızlıklar gün yüzünde işte
Karanlık yine gözden çıktı
Aydınlık senin olmalı
Karanlık sen olmayınca puslu ve güzel
Geri ver binlerce aldığının içinden en değerli olanı!
Karanlıktan değil
Senin ruhunu mavinin içinde sallanan bedeninde görememekten korkmalı

Selda Gürsu

Sizin olsun

Dimađı gitmelerle
Sevişleri, sendelemeleriyle meşhur ben
Vuslatsız hikayelerin havada asılı kalan eli ben
Ah ben!
Akıllanmaz, sefil, yorgun, aptal ben!
Kusursuz sadakatin altında yatan arzu,
İnsanlığın karanlık yüzlerinin toplamı,
Bahtsızlığın en uğrak müşterisi ben,
Akıllanmam ben!
Kısır döngünün yol arkadaşı,
Mutsuzluğun acıyla toplamı
Kusursuzluğun içindeki en bariz hata,
Kimim ben?
Sokak lambasının sıcaklığında kavrulmuş toz parçası kadar ısınmadım ben!
Bir kere, sadece bir kere haykıramadım öfkemi ben!
Dünyanıza, kusursuz dünyanıza ne layık ne ait oldum ben!
Alın, sizin olsun, hiç benim olmayan...
Gerçi emanet etmeyi de beceremem ben...

Selda Gürsu

Takırtı

Katlettiklerimiz
Bir yumağın içine gömüp de ipi her çekişte tepetaklak ettiklerimiz
Anlarını acıyla yüzdüklerimiz
Ümidini bir ışık parçasına astıklarımız
İpin kopacağı
Yumağın biteceği
Esaretin bedelinin ödeneceği yok
Üzerinizde kalsın pak saflığınız
Uğurlar olsun sizlere
Yolunu kana bürüdüklerimiz
Bastığınız yerler artık sizsiniz
Görülmez artık burada ayak izleriniz
Sizler bizim Katlettiklerimiz
Bizler eli kanlı gömleklileriz!
Dilinizi kestik sizin,
Şimdi yürüyüp gezin
Hani, nerede çarpık özgürlüğünüz
Onu da alıp götürün
Yankısızlığınıza, çaresizliğinize çare katarak
Yakılmış rıhtımın sığ sularından
Yaralı kollarınıza aldirmeden
Daldırın kanlarınızla beslenen sıvıya kollarınızı
Ölmek için önce var olmak gerek diyorlar
İşte varlığınız, işte parçalarınız
Esaretten kurtuldunuz, şimdi sırada kendi korkaklığınız!
Bakalım omurgasızlarla daha ne kadar süreceksiniz?

Selda Gürsu